

tagender, og derfor ville flige Reiser over Grønlands Indlands-Is, hvor man altid skal tilbage igjen, forholdsvis være langt vanskeligere og fordre langt mere personligt Mod og Udholdenhed hos Folkene end f. Ex. paa Island, hvor man i det Mindste kan haabe at kunne redde sig ligesaa godt fremad som tilbage.

Saaledes som Forholdene stille sig for mig i Diebliffet, kan jeg ikke negte, at jeg ikke deler Rink's Anskuelse, at en saa lille Expedition som den af ham i „Fra Videnskabens Verden“ foreslaaede vil være tilstrækkelig til at løse den Opgave: paa en lavere Bredegrad i Grønland at gaa fra Vestkysten til Østkysten og tilbage igjen; thi det staar klart for mig, at, paa hvor lange Strækninger det end kan gjøres at trække en Slæde med, saa vil der dog komme Steder, hvor Slæden maa opgives. Tilraadtes Reisen saa tidlig paa Aaret, at Isen var bedækket med Sne, saaledes som Nordensfjelds Reise paa Spitsbergen, da vilde Banstelighederne ved Ujevnhederne vistnok være overkommelige; men saa kunde Udbyttet ogsaa kun blive ringe; thi naar Alt er dækket med Sne, kan jeg ikke se, hvilket Udbytte der skal kunne naaes, hverken med Hensyn til Isens eller til de mulige paa en anden Tid af Aaret snefri Strækninger; thi det, at naae til Østkysten, kan jeg ikke se er et til Omkostningerne og Anstrengelserne svarende Udbytte; thi gjaldt det selve dems Undersøgelse, da kan en saadan langt lettere ske ad den Vei, Graah gif, og forøvrigt er det ogsaa et Spørgsmaal, om Expeditionen paa Tilbageveien kunde have godt af Sne dækket, thi den skal, som bemærket, tilbage igjen, hvad Rink synes at have overset, naar han mener, at de til Begyndelsen af Vandringen medbragte Stier senere kunde finde en anden Anvendelse, som til Brændsel.

Jeg nærer ikke den ringeste Tvivl om, at Grønlands Indlandsis kan passeres; men dette Maal naaes ligesaa lidt ved de hidtil anvendte og foreslaaede smaa og usfuldkomne Midler, som Nordpolen er bleven naaet ved de hidtil udsendte Expeditioner. Skal denne kunne naaes, maa det ske paa den nu i Amerika foreslaaede Maade ved en Række fra et fast Punkt fremskudte Poster, og skal Grønlands Indlandsis kunne passeres, maa der træffes ganske andre omfattende og alvorlige Forberedelser end dem, der hidtil ere gjorte, og Expeditionen bør bestaa af saa mange Medlemmer, at de kunne danne en Række Poster tversover, hvormellem Forbindelsen da, maasse tildeels ved Slæder, kan vedligeholdes og Provianten staffles frem; men om det videnskabelige Udbytte vil ækvivalere de betydelige dermed forbundne Omkostninger, er meget tvivlsomt; thi jeg formaar ikke at se, hvilket andet Udbytte der ved en saadan Isvandring kan opnaas, end det Nordensfjeld allerede har faaet. Opdagelsen af flere eller færre, mere og mindre med Sne bedækkede og af Isen fremragende Fjelde, hvortil Watts Opdagelser paa Vatnajökull væsentlig indskrænte sig, kan jeg ikke se har nogen synderlig Værdi i videnskabelig Henseende. Det rent geologiske Udbytte, der ved en saadan Reise over Indlandsisen kan naaes, vil være høist ubetydeligt; thi ligesaa lidt, som man kan studere Havets i geologisk Henseende betydningsfulde Virkning midt ude paa Oceanet, ligesaa lidt kan man studere Isens Virkninger midt oppe paa Indlandsisen; Studierne af Isen her kunne kun have fysisk Betydning. Ligesom Havets geologiske Virkninger maa studeres langs Kysterne og paa Bunden, saaledes maa Isens geologiske Virkninger studeres langs dens Grændser og der, hvor den har trukket sig tilbage fra, og i den Retning findes der i Grønland en vid Mark, hvor Undersøgelser med smaa Midler maa kunne give et forholdsvis betydeligt videnskabeligt Resultat, der for Danmark's Vedkommende har saa megen større Betydning, som jo alle Geologer nu ere enige om, at Skandinavien i sin Tid har været under de samme Forhold som nu Grønland, og at Studiet af Isens Virkninger der vil være af stor Betydning for Studiet af Danmark's Jordbundsforhold. Det er ogsaa disse Undersøgelser, jeg særlig agter at bestyrtige mig med i Nar, hvis det bliver mig overdraget at fortsætte de grønlandiske geologiske Arbejder; idet jeg vil søge at trænge frem langs Indlandsisen fra Frederikshaab og Nord paa, og hvorved jeg, foruden det rent geologiske Udbytte, venter et ikke ringe geografisk Udbytte, idet disse Strækninger jo som bekendt kun befærdes af de Indfødte paa deres Hensjagter. Jeg vil da tillige, ved at følge med paa disse Jagter, paa hvilke Grønlanderne efter Sigende ofte med Lethed gaa indtil en Mil over Isen til de saatalste Nunataker, o: af Isen omringede Fjelde, faae Leilighed til at danne mig en bestemt Mening om Isens Farbarhed over længere Strækninger. Den ofte gaadesfulde Kommen og Forsvinden af Hensdyrene i visse Egne kan maasse ogsaa ved næriere Undersøgelse give ikke uvæsentlige Bidrag til Kjendskabet til Grønlands Indre.

Saad endelig det geologiske Udbytte angaar, da skal jeg angaaende de forskjellige Bjergarters Udbredelse tillade mig at henvisse til Kortet og, hvad Udseendet og Leiringsforholdene angaar, til Tegningerne og Fotografierne. Det er en Selsøjlge, at Grændserne for de enkelte Bjergarters Udbredelse kun kan være omtrent, og at en enkelt maasse kan have faaet en for stor Udbredelse; saaledes er det muligt, at Sandstenen paa Halvøen mellem Sermilik og Lunugdliarsfik har faaet en for stor Udbredelse, da jeg ikke har undersøgt det Indre af Landet mellem